

зато ся воскачи на стола си; а кога вицеше пакъ да сѣдне арзулнся, и повеже имаше оце на рука та си една вилушка, падна; и придупчи зѣвница та (гледеца) очеса своего, и като претерпѣлъ много люти болѣсты, изгуби си, и око то, и така остана за всегда слѣпъ. — Родители те нѣ подобава никога да оставать дѣца та си сами, нито да имъ давать ножове, вилушки, и ножицы, или други остри работи въ руцѣ те.

Годишно изгубленіе.

Римскій Самодержецъ Тітъ една вечерь сидо-
жера на умъ, кога вечеряше, чи оный день нито
на едного челоуѣва ни е направилъ добро, рече:
Пріятели! и той день смы изгубени. — Колко мно-
го пути могатъ неприлѣжни те момчета, и лѣни-
ви те ученицы да думать, всякоя вечерь. И днесъ
смы изгубили единъ день.

Употреблявай добръ време то ти.

Най старый Скипѣонинъ, сичко то си време
употребляваше, кое то му оставаше отъ граждан-
ски те, и военни те подлозы (маслахати) на про-
читаніе то добрыхъ книгъ: и думаше, кога немамъ
нищо да правя, тога правя по много.

Неоставай безъ дѣло нито единъ день.

Прехвалный живописецъ Апелісъ не оставя-